

Четвертий день українсько-польського проєкту «Мова підтримки: молодіжний волонтерський хаб для ветеранів».

Сьогодні учасники проєкту побували у Комплексі шкіл імені маршала Юзефа Пілсудського в Щучині (Zespół Szkół im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Szczuczynie) — сучасному освітньому закладі, який об'єднує загальноосвітній ліцей, технікум та професійну школу.

Наш день розпочався з ознайомчої екскурсії закладом. Ми мали можливість побачити, як організований освітній простір польського навчального закладу, ознайомитися з його особливостями та поспілкуватися з польськими учасниками.

Наступним етапом стало знайомство команд. Ми розповіли про себе, свої інтереси та досвід, адже саме відкритий діалог і взаєморозуміння є основою справжнього партнерства.

Особливою частиною зустрічі стала презентація Ковельського фахового медичного коледжу. Ми познайомили польських друзів з історією нашого закладу, його становленням та 80-річним шляхом розвитку.

Через відеоролик ми показали, як змінювався наш коледж упродовж десятиліть, зберігаючи традиції та водночас розвиваючись відповідно до сучасних вимог.

Окремо говорили про волонтерство та силу людської небайдужості. Розповіли про волонтерську діяльність студентів і викладачів Ковельського фахового медичного коледжу, про допомогу військовим, підтримку людей та ті добрі справи, які сьогодні об'єднують українців. Цю розповідь доповнив відеоролик «Серце в дії – волонтерство».

Ще одна важлива тема — сучасний освітній процес. Ми показали, як сьогодні навчаються майбутні медики, як поєднуються теоретичні знання, практична підготовка, сучасні технології та людяність. У цьому нам допоміг відеоролик «КФМК: пульс майбутнього – сучасність».

А завершили нашу презентацію особливо символічно — виконали гімн Ковельського фахового медичного коледжу. Для нас це не просто пісня, а частинка нашої спільної історії, традицій, гордості та любові до рідного коледжу.

Сьогоднішній день був для нас особливим ще й тому, що 24 серпня Україна відзначає День Незалежності. Ми прийшли на зустріч в українському національному одязі, щоб разом із польськими друзями поділитися частинкою нашої культури, традицій та незламного українського духу.

Для наших польських друзів ми також співали українські пісні. Через музику ми говорили про Україну без перекладу — щиро, емоційно та від самого серця. Це стало ще одним теплим моментом єднання наших команд.

А далі — безпосередньо до роботи над темою дня: «Прототипування соціальних послуг».

Учасники проєкту працювали в командах та розробляли реалістичні формати молодіжної допомоги ветеранам, людям із травмами та інвалідністю. Серед можливих ідей — цифрове менторство, організація спільного дозвілля, арт-терапевтичні гуртки та інші форми підтримки.

Це був день знайомств, відкритого спілкування, презентації української освіти, шанування Незалежності України, української пісні та спільного пошуку відповідей на важливе питання: як молодь може бути корисною тим, хто потребує підтримки, уваги та розуміння?

Разом навчаємося. Разом створюємо. Разом будуємо простір підтримки, у якому немає байдужості.